

Auces Novada VĒSTĪS

Auce
Lielauce
Vecauce
Vītiņi
Īle
Ukri
Bēne

Novada pašvaldības informatīvais izdevums

Nr. 11 (75) 2015. gada 3. DECEMBRIS

Ceļā uz gaismu

Cienījamie novada iedzīvotāji! Klusais Adventes laiks rosina uz pārdomām – kāds mūsu atmiņās un arī novada vēsturē paliks 2015. gads? Kādas durvis paveram Jaunajam 2016. gadam, jo pavisam drīz tumšos vakarus nomainīs gaisma. Vēl atmiņā skaudri atceramies 13. novembra traģiskos notikumus Parīzē, kas lika apzināties, cik mūsu dzīvības ir trauslas, cik brīvības saglabāšanai ir liela nozīme, lai brīvība nepārtaptu par visatļautību un nežēlību, kas pasaulē sēj naidu, dusmas un neizpratni...

Decembrim piemīt īpaša noskaņa, kad mēs ceram uz gaišāku nākotni, kad mēs ceram, ka nākamais gads būs labāks un veiksmīgāks par iepriekšējo, taču nekā jau nenotiek tāpat vien, visā ir jāiegulda milzīgs darbs un pūles...

Novadā paveikts daudz nozīmīgu darbu, svinēti svētki, novadā dzīve aizritējusi interesanti un spraigi. Novada vizītkarte esam mēs paši, – ar savu darbu, attieksmi un ikdienas dzīvi mēs savu novadu padaram tādu, kādu paši un mūsu viesi to redz. Kopīgiem spēkiem paveiktais mūsu novadā ir būtisks ieguldījums mūsu nākotnē, tāpēc ir sevišķi liels gandarījums par ikkatru paveikto darbu, – lielāks vai mazāks, – tas mūsu novadu padara sakoptāku, krāšņāku, drošāku un pieejamāku visiem novada iedzīvotājiem. Tāpat kā iepriekšējos gados, arī šajā gadā, milzīgs darbs un lieli naudas līdzekļi ir ieguldīti izglītības jomā, lai mūsu novada bērni un jaunieši varētu apgūt zināšanas un tiekties pēc sasniegumiem modernās un mājīgās telpās, izmantojot visas modernākās tehnoloģijas.

Lielākos un mazākos projektos piesaistīti Eiropas Savienības struktūrfondu līdzekļi, un nākamgad vēl intensīvāk plānojam strādāt pie tā, lai Eiropas Savienības līdzfinansējumu piesaistītu infrastruktūras uzlabošanai Aucē un novadā. Domāju, ka Vītiņu pagasta iedzīvotāji un viesi jau ir novērtējuši ērtības, pārvietojoties pa pierobežas rekonstruēto ceļu, līdz ar to darbu turpināsim pie tā, lai veicinātu uzņēmējdarbību novadā, kas ir ļoti būtisks faktors novada labklājībai, – lielākais izaicinājums ir sevi parādīt pasaulē, lai piesaistītu jaunu uzņēmumu atvēršanu novadā, tā radot jaunas darbavietas.

Vēlos pateikt paldies visiem novada iedzīvotājiem, novada uzņēmējiem, izglītības, kultūras un sporta jomās strādājošajiem, pašvaldības un pašvaldības uzņēmumu darbiniekiem par kopīgi padarīto darbu šajā gadā. Lai Ziemassvētku laiks Jūsu ģimenēs ienāk gaišā un klusā ticībā par drošu nākotni. Lai Jaunais gads labiem darbiem, gaišām domām un jaunām iecerēm bagāts!

Gints Kaminskis,
domes priekšsēdētājs

Klusajā Adventes laikā...

Aiz loga decembris, klāt Adventes laiks, un atkal saprotam, ka esam pavadījuši vienu gadu, kas novadu padarījis gaišāku, sakoptāku un draudzīgāku, kas ir visu novada iedzīvotāju nopelns. Cik tas bijis veiksmīgs, vērtēsim katrs pats, jo tas atkarīgs ne tikai no paveiktā novadā, bet arī sava personīgā ieguldījuma novada attīstībā. Veiksme slēpjas gandarījumā, ka mēs spējam būt iecietīgi pret līdzcilvēkiem, ka mēs spējam priecāties par citu veiksmi, ka mēs sajūtamies novadam piederīgi.

Paldies deputātiem par darbu un pārdomāti pieņemtajiem lēmumiem, kas kalpos mūsu novada attīstībai. Paldies visiem pašvaldības darbiniekiem par padarīto darbu, paldies uzņēmumiem, kuri atbalsta mūsu novadā notiekošos pasākumus, tos padarot pieejamākus visiem novada iedzīvotājiem, paldies ikvienam novada iedzīvotājam par darbu, kas veikts no sirds. Esmu gandarīts, ka iedzīvotājiem interesē norises novadā. Paldies visiem, kuri ar saviem ierosinājumiem un aktīvu līdzdarbošanos palīdz pilnveidot novada ikdienu. Paldies visiem, kuri ar savu darbu bagātina mūsu novadu un nes Auces vārdu ārpus novada un ārpus Latvijas robežām.

Godājamie novada iedzīvotāji, novada domes vārdā vēlu veselību, ticību, cerību un mīlestību, un īpaši – ģimeniskuma un mājas sajūtu mūsu novadā! Gaišu Ziemassvētku gaidīšanas laiku un cerību piepildījumu Jaunajā gadā!

Gints Kaminskis, domes priekšsēdētājs

Vēl mirklis, un naktis kļūs īsākas, bet dienas – garākas. Nemanot ir aizritējis vēl viens gads. Manuprāt, gads ir bijis ļoti darbīgs, meklējumiem un ieguvumiem piepildīts. Uzdriktstēšanās un zināma veida risks ir bijis neatņemama sastāvdaļa daudzu iniciatīvu uzsākšanai.

Paldies par to it visiem. Vispirms, mūsu pirmsskolas izglītības iestādes ir tās, kas atklāj, attīsta un nostiprina mazo ķiparu talantus. Paldies tiem skolēniem, kuri kā prioritāti savai ikdienai ir izvēlējušies neatlaidīgu mācību darbu, aktīvu iekļaušanos dažādās sabiedriskās aktivitātēs un sportā. Liels nopelns šajā darbā ir mūsu vispārīgizglītojošajām skolām, mākslas, mūzikas skolām, interešu izglītībai.

Pateicos visiem aktīvajiem pašdarbības kolektīvu darbiniekiem un vadītājiem par to dzīvesprieku un azartu, ko jūs ienesat mūsu novada kultūras dzīvē, domes deputātiem par sapratni, saskaņu un radošu pieeju, risinot novadam svarīgus jautājumus.

Novēlu ikvienam Ziemassvētkos rast sirdssiltumu ne tikai šim laikam, bet visam nākamajam gadam. Domāsim gaišas domas un darīsim labus darbus! Lai Ziemassvētku laikā uzkrātās pozitīvās pārdomas, sirdssiltums un optimisms pietiek visam 2016. gadam!

Esmu pārliecināta, ka, darot labu citiem, arī paši kļūstam labāki un laimīgāki. Nākošajā gadā ieceru un plānu milzum daudz. Cik sekmīgi tos īstenosim, atkarīgs tikai no mums pašiem.

**Lai iecerēto izdodas piepildīt,
kāroto – sasniegt,
iegūto – nosargāt!**

Ir pagājis darbīgs gads, kad paveikts daudz novada labiekārtošanā, izglītības, sociālajā un kultūras jomā. Ar lepnumu varu teikt, ka Auces novads ir pats labākais novads Latvijā, jo tieši šeit dzīvo strādīgākie cilvēki, kuriem rūp savas ģimenes un novada labklājība, jo tikai tad, ja ģimenē valda satiecība, arī darbs sokas raitāk.

Paldies gribu pateikt novada iedzīvotājiem par dalību sabiedriskajās un kultūras norisēs, jo tikai rosinot, kopīgi diskutējot, arī kritizējot, var rast risinājumu kopīgām problēmām novadā. Paldies uzņēmējiem, kuri ar savu darbu veicina novada attīstību, labklājību, atbalsta novada sabiedrisko dzīvi. Paldies senioriem, kuri nepagurstoši iesaistās novada sabiedriskajās aktivitātēs. Paldies visiem pašvaldības darbiniekiem par godprātīgi veikto darbu!

Lai Ziemassvētku gaišā noskaņa saglabājas visa gada garumā, dodot spēku jaunu ideju realizēšanai un iesākto darbu turpināšanai!

Aldis Lerhs, pašvaldības izpilddirektors

Vija Keršus, domes priekšsēdētāja vietniece

Diplomu "Bēne lepojas" saņēmējie. 1. rindā no kreisās: Anastasija un Mihails Randiņi, Anna Abdullajeva un Antoņina Klāsoņe; 2. rindā no kreisās: Gita Aleksejeva un Dace Renberga.

Foto: Inuta Smirnova

Pašvaldības apbalvojumus saņēmušo personu kopilde.

Domes priekšsēdētājs Gints Kaminskis sveic Zinaidu Estbergu.

Apsveikumus saņem Velta Jaunzeme.

Atzinības rakstu saņem Jānis Novicāns.

Māra Horna saņem pašvaldības apbalvojumu.

Apsveikumus saņem Vilma Lindermane.

Foto: Agris Šiliņš

Pranis Lignickis parakstās par saņemto pašvaldības apbalvojumu.

Valsts un pašvaldības vienoto klientu apkalpošanas centru darbu koordinē Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija

Ātrāk, ērtāk, izdevīgāk – valsts un pašvaldības pakalpojumi vienuviet

Valsts un pašvaldības pakalpojumus varēs saņemt vienkopus, 6. novembrī, svinīgi atklājot Aucē Valsts un pašvaldības vienoto klientu apkalpošanas centru (VPVKAC), Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija (VARAM) turpina pakāpenisku 66 klientu apkalpošanas centru atvēršanu. Līdz gada beigām šādi centri durvis vērs visā Latvijā, nodrošinot iedzīvotājiem iespēju pašvaldības un noteiktus valsts pakalpojumus saņemt vienkopus – ātrāk, ērtāk, izdevīgāk!

VPVKAC atklāšanā Aucē klātesošos uzrunāja Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrs Kaspars Gerhards, uzsverot, ka „iedzīvotāji bieži kritizē valsts iestādes par to, ka dažādu jautājumu risināšanai līdz šim vajadzēja tērēt ne tikai stundas, bet pat dienas. Ieviešot šādu Eiropas mērogā inovatīvu pieeju publisko pakalpojumu sniegšanā, ar VPVKAC starpniecību valsts atvieglo un paātrina dažādu pakalpojumu saņemšanu iedzīvotājiem. Turklāt to iespējams izdarīt savā pašvaldībā – tā ir būtiskākā centra priekšrocība. Esmu gandarīts, ka tik daudzas pašvaldības atbalsta šīs sistēmas ieviešanu, tādejādi fundamentāli mainot publisko pakalpojumu sniegšanas un saņemšanas kārtību”.

Aucē novada domes priekšsēdētājs Gints Kaminskis svinīgajā pasākumā norādīja: „Cilvēkam, kurš atnāk uz pašvaldību, ir vienalga, vai viņam nepieciešamais pakalpojums ir pieejams valstij, vai pašvaldībai. Šeit, vienotajā Valsts un pašvaldības apmeklētāju pieņemšanas centrā, mēs radām saviem iedzīvotājiem ērtu iespēju izmantot gan valsts, gan pašvaldības pakalpojumus vienuviet, kas noteikti ir būtiska ne tikai laika, bet arī finanšu ekonomija. Turklāt, pietuvinot pakalpojumus iedzīvotājiem, tie kļūst sasniedzamāki arī tālāk no centriem dzīvojošiem ļaudīm.”

Savukārt Aucē VPVKAC pārstāve Dace Staūge izteica gandarījumu, ka pilotprojektā, kas veiksmīgi noslēdzies, izdevies apzināt, kādi valsts pakalpojumi iedzīvotājiem ir visnepieciešamākie. „Šobrīd jau šo darbu turpinām ar projektā iegūto pieredzi un pārlicību, kas ir izdevīgi mūsu novada cilvēkiem. Teiciens „Laiks ir nauda!” – šeit ir īsti vietā. Nākt uz Valsts un pašvaldības vienoto klientu apkalpošanas centru ir izdevīgi – ietaupās gan laiks, gan nauda, un iedzīvotāji to izmanto”, tā D. Staūge.

Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrs Kaspars Gerhards (pirmais no kreisās), Aucē novada domes priekšsēdētājs Gints Kaminskis un lietvedības sekretāre Dace Staūge.

Aucē novada domes priekšsēdētājs Gints Kaminskis pasniedz dāvanu Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministram Kasparam Gerhardam.

Šobrīd VARAM izveidotajos pakalpojumu centros iedzīvotāji var saņemt savas pašvaldības un astoņu valsts iestāžu noteiktus pakalpojumus. Katrā pakalpojumu centrā klātienē var pieteikt noteiktus Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras un Valsts ieņēmumu dienesta pakalpojumus. Tāpat iedzīvotāji var saņemt informāciju par Nodarbinātības valsts aģentūras, Uzņēmumu reģistra, Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes, Valsts darba inspekcijas, Valsts ieņēmumu dienesta, Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras un Valsts zemes dienesta e-pakalpojumiem un palīdzību e-pakalpojumu lietošanā, kā arī informāciju par valsts iestāžu tuvāko reģionālo struktūrvienību, tās darba laikiem un pieteikšanās kārtību. Savukārt Lauku atbalsts dienests sadarbību ar pašvaldībām uzsāks 2016. gadā.

Uzkrājot un izvērtējot iestāžu un pašvaldību sadarbības pieredzi, pašvaldībām piedāvāto valsts pakalpojumu klāsts varētu tikt paplašināts.

Vairāk informācijas par VPVKAC, to darba laiku un sniegto pakalpojumu apmēru iedzīvotāji var uzzināt novada pašvaldībā, novada pašvaldības mājaslapā www.auce.lv vai valsts un pašvaldību pakalpojumu vienotajā portālā www.latvija.lv/pakalpojumucentri.

Zane Onkele,

VPVKAC komunikāciju konsultante
Tel. 29556280, e-pasts: zane@ekomedia.lv

Aucē novadā godināja Latvijas brīvības cīnītājus

Lāčplēša dienu Latvijā iedibināja 1919. gadā pēc 11. novembra, kad Latvijas Bruņotie spēki uzvarēja Rietumkrievijas brīvprātīgo armiju, ko dēvēja arī par Bermonta karaspēku, kas bija skaitliski lielāks un daudz spēcīgāks. Lai apliecinātu šīs dienas nozīmīgumu mūsu tautai, ik gadu visā Latvijā un arī Aucē novadā tiek rīkoti piemiņas pasākumi Latvijas brīvības cīnītājiem.

Latvijas Politiski represēto apvienības Aucē novada nodaļas biedri.

Lāčplēša dienā māju logos spīd svecītes, godinot kritušu Latvijas brīvības cīnītāju piemiņu. Daudzviet Latvijā tiek rīkoti lāpu gājieni. Arī Aucē Centrālajā laukumā 11. novembra vakarā pulcējās ļaudis, lai ar lāpām rokās dotos uz Lāčplēša ordeņa kavalieri atdusas vietām Aucē Snīķerkalna kapsētā. Lāpu gājienā piedalījās gan lieli, gan mazi, un ar īpašu lepnumu lāpas kopā ar vecākiem nesa mazākie lāpu gājiena dalībnieki, kuriem vēl pat nav 4 gadi, bet vecāki no mazotnes viņus audzina patriotiskā noskaņā. Snīķerkalna kapsētā, lāpu gaismas apspīdēti, ar mīlestības pilniem vārdiem dziesmās un dzejoļos, tika godināti Lāčplēša ordeņa kavalieri, un mājupeļā ikviens sirdī pateicās visiem Latvijas brīvības cīnītājiem, kuriem

pateicoties, mūsu tēvzemi nebradā svešu tautu kara zābaki.

Īpašs 11. novembra vakars izvērtās arī tiem cilvēkiem, kuri pulcējās Bēnes Tautas namā, lai atmiņu un cerību stātos kavētos laikā, kad piedzīvots represiju un Latvijas neatkarības atgūšanas laiks. Latvijas Politiski represēto apvienības Aucē novada nodaļas biedriem tā kļuvusi par tradīciju, – 11. novembrī pulcēties vienuviet, lai atkal un atkal ar godu pieminētu Latvijas brīvības cīnītājus un kopā atcerētos tos laikus, par ko runājot, sirmajiem kungiem un dāmām acīs riešas asaras.

Svinīgā pasākuma sākumā klātesošos uzrunāja Latvijas Politiski represēto apvienības Aucē novada nodaļas vadītāja Berute Gotlaufa: „Cik mēs esam, tik nu mēs esam, paldies visiem, ka atnācāt. Padomju Savienības laikā tādu vārdu kā Latvija nemaz nezināja, tāpēc par mūsu zemes neatkarību ir īpašs prieks. Cilvēki Latvijā ir izcīnījuši gan ar savām idejām, domām, gan savu varonību ejot un cīnoties. Bija sarežģīti un bīstami, lai mēs varētu dzīvot brīvā Latvijā. Ar iedvesmu un sparū, ka mums būs sava Latvija, mums tiešām ir sava Latvija”

Pēc klusuma brīža, kad tika godināti Latvijas brīvības cīnītāji, klātesošos ar patriotiskiem dzejas lasījumiem iepriecināja Bēnes vidusskolas skolniece, skolotāja Inese Garbile un Gita Šēfere-Šteinberga, starplaikos ļaujoties mūzikas burvības pasaulei, kurā skanīgi ieveda Agris un Stasis, patiesi, – vīru balsis patriotiskajās dziesmās izskanēja tik maģiski, – it kā uzgleznojot mūsu mīļajai Latvijai apsveikuma kartīti, pilnu mīlestības un cerību.

Īpaši tika godināts un sveikts legionārs Kārlis Veinbergs, kuram šogad apritēja 90. gadskārtā, – kā pats sacīja: „Gandrīz tikpat, cik mīļajai Latvijai”, kā arī Lidija Stavro, kurai šogad apritēja 70. gadskārtā.

„(..) dod, Dieviņ, man rītdienu sudrabetu ar cerību, kam prāts negrib ticēt”, jautāts, ko viņam nozīmē brīvā Latvija šodien, un par kādu brīvību viņš sapņoja „četrdesmitajos gados”, Kārlis Veinberga kungs stāsta:

Legionāru Kārli Veinbergu (pirmais no kreisās) sveic Lidija Stavro (pirmā no labās) un Berute Gotlaufa (otrā no labās).

„Es piedzimu brīnišķīgā laikā, kad mums bija brīnišķīgi patriotisks skolotājs, kurš mums iemācīja Latvijas vēsturi minūti pa minūti. Līdz 1940. gadā skolotājs klasē nāca iekšā raudādams..., un mēs raudājām viņam līdz. Tad mana dzīve sajuka pilnīgi, jo biju tajos gados, kad vācu vīrus uz lāgri Vācijā, visādi pretojos, bet mani ielika taisni pie žīdiem Aizputes lāgērī. Un tad jau nāca armija, – kara laikā nopietnus ievainojumus neieguvu, un laimīgs pa mežiem vien pa frontes līniju tiku līdz tēva mājai Pāvilstā, kad pēc laika paņēma mani gūstā. Tiku izsūtījuma vietā Noriškā, Krievijā, aiz Ziemeļu polārā loka, kur izsūtīja virsniekus, lai tie ātrāk galu dabūn. Es izdzīvoju, un 1952. gadā mūs atveda atpakaļ uz kontinentu, tiku uz Igauniju, kur nodzīvoju trīs ar pus gadus, kur nācās dienēt arī čekas krievu karaspēkā. Tāda man tā dzīve, ne pats tādu izvēlējos... Dievs, dod nepiedzīvot vairs karu!”

Atceroties uzvaru pār Bermonta karaspēku, tautieši Latvijā un pasaulē novembrī pie apģērba piesprauz sarkanbaltsarkanās lentītes, un dvēsele klusi dzied lūgšanu: „Šo zemi drosmīgo, kad Tavas kājas min, Tavš sirmāis vectēvs tautas likteni kamolā tin, – par to, kas bijis, to, kas būs, – cik drūmi laiki bija, – cik maizes rīciens sūrs, tik VIŅŠ to zin..., bet Tavas kājas tagad brīvu zemi min...”

Lai mums visiem pietiek spēka nosargāt savu un savas Tautas brīvību!

Gita Šēfere-Šteinberga
Autores foto

4. tautas namu saiets Īlē

Šogad Tautas namu saiets noritēja 7. novembrī, tā moto: „Ak, šī skaistā lauku dzīve...”. Piedalījās visas mūsu novada kultūras iestādes ar sagatavotu 15 minūšu programmu.

Bēnes Tautas nams lieliski apspēlēja meža tēmu ar amatiereteātri „Bēne” un vidējās paaudzes deju kolektīvu „Novadnieki”. Lielaucē Tautas nams rādīja deju programmu ar deju kolektīvu „Klabdancis” un deju grupu „Madaras”. Ukru amatiereteātris rādīja ainiņas no „Jaunajām skroderdienām”. Vītiņu Tautas nams bija atvedis mazās ansambļa dziedātājas un vidējās paaudzes deju kolektīvu „Robežnieki”. Auces novada Kultūras centru pārstāvēja jauktais koris „Auce” ar lielisku dziedāšanu diriģenta Jāņa Zirņa pavadībā. Un Īles Tautas nama bērnu kolektīvs „Spridzekliši” un vokālais ansamblis „Spārni” demonstrēja dzīvi pie mums Īlē. Arī pašam kultūras iestāžu vadītājam bija sagatavoti dažādi lauku darbiņi. Ingridai Rozenfeldei bija jāvāc siens. Guntai Razdovskai jābaro govīs. Dacei Čunkai vajadzēja vākt ābolus. Raisai Adamaitei barot trušus un Lilitai Zāmelei adīt zeķi, ko viņa arī lieliski izdarīja. Milzīgu paldies saku tautas namu vadītājam par atbalstīšanu un visiem novada pašdarbniekiem par piedalīšanos. Šis tiesām bija lielisks sezonas atklāšanas un, galvenais, visiem kopā būšanas pasākums. Novēlu visiem izturību, spēku un daudz radošu domu šajā sezonā!

*Sintija Liekniņa,
Īles Tautas nama vadītāja*

Jauktais koris „Auce”, diriģē Jānis Zirnis.

Leģendu naktī ciemiņus atkal uzņēma Vecauces muižas ļaudis

Tradicionālajā Latvijas Piļu un muižu asociācijas organizētajā Leģendu naktī ik gadu pēdējā oktobra sestdienā – šogad 31. oktobrī – dažādos Latvijas novados 33 asociācijas biedru un sadarbības partneru pilis un muižas aicināja tās iepazīt īpašā gaisotnē un citādā rakursā.

Vecauces pils, kas akcijā iesaistījās arī divos iepriekšējos gados, šogad apmeklētājus atkal aicināja lūkot, ko dara muižas ļaudis Vecaucē, un, viesiem par lielu pārsteigumu, Vecauces muižkungu pāris viesus pagodināja ar savu klātbūtni, kad Vecauces muižas vestibilā, kamīna uguns apspīdēta, deju ritmos sāka ribēt grīda.

Uz Vecauces pils zāles skatuves atkal kāpa atraktīvais Vītiņu pagasta amatiereteātris „Mežrozīte”, kas demonstrēja pirmizrādi Elinas Zālītes lugai „Pirktā laime”, kur mājas saimnieka Pētera lomā iejutās Jānis Adamaitis, saimnieces Marijas lomā – Rasma Melnača, Marijas māte Ede – Līga Januša, kaimiņiene kaķu Dārta – Vilma Lindermane, kalpone Aija – Sandra Kāpostīņa, kaimiņiene Līdaciņa – Sindija Kāpostīņa, kalps Jānis – Ivars Engurs, Vimbas tēvs – Guntis Pumpurs, Pētera un Aijas meita Ilga – Alise Klepeca, par mūzikas un gaismu radīto noskaņu rūpējās Oļegs Kovaļovs.

Pēc lugas noskatīšanās, aktieru un režisores Raisas Adamaites sumināšanas pasākuma viesus pirmajā stāvā jau gaidīja Auces novada Kultūras centra folkloras kopa „Līgotne”, lai viesus

priecētu ar skanīgām dziesmām un aicinātu ļauties rotaļu un danču radītajam priekam.

Draudzīgā atmosfērā „Leģendu naktis” izskaņā, kad deju solī un jestrā mūzika pierima, muižkungu pāris viesus aicināja baudīt cienastu un veldzēties ar malciņu šī gada ķiršu liķiera, kas brūvētājiem bija padevies ļoti gards.

No Vītiņiem atbraukusi Vilma Lindermanes kundze, kura savā cienījamajā vecumā joprojām aktīvi darbojās amatiereteātrī, sanākušos priecēja ar stāstiem un senām dziesmām no saviem bērības un jaunības dienu atmiņu krājumiem, kas nu jau gulst Vecauces muižas „Vērtību krātuvītē” video ierakstā, lai arī nākamās paaudzes varētu iepazīt tos ļaudis, kuri ir bagātinājuši Auces novadu.

Paldies visiem pasākuma dalībniekiem, lai „Leģendu naktī” piedzīvotais Jūs arvien aicina atgriezties Vecauces pilī! Mēs katrs varam kļūt par daļiņu no kādas leģendas, ja vien tam noticēsim!

*Gita Šēfere-Šteinberga,
sabiedrisko attiecību speciāliste
Autores foto*

Vītiņu Tautas nama „Mežrozīte” amatiereteātra aktieri.

Folkloras kopa „Līgotne” un Vilma Lindermane priekšplānā.

Esi redzams un dzīvs!

Iestājies laiks, kad diennakts tumšais periods paliek garāks par dienas gaismu. Līdz ar to aktualizējas jautājums par cilvēku drošību uz ceļiem nepietiekamas redzamības apstākļos un tumsā.

Tādēļ 2014. gada 19. augustā tika veikti grozījumi 29.06.2004. Ministru kabineta noteikumos Nr. 571 „Ceļu satiksmes noteikumi” (CSN), kuros noteiktas prasības gājējiem un velosipēdu vadītājiem vairāk rūpēties par savu un citu satiksmes dalībnieku drošību un lietot gaismu atstarojošas vestes vai arī apģērbu ar labi redzamiem gaismu atstarojošiem elementiem. No noteikumiem gājējiem izņemti tādi termini kā „gaismas atstarotājs” un „iedegts lukturītis”. Jaunās CSN normas stājušās spēkā ar 2014. gada 12. septembri un tagad ir šādas:

Diennakts tumšajā laikā ārpus apdzīvotām vietām, kā arī apdzīvo-

tās vietās, ja ceļš nav pietiekami un vienmērīgi apgaismots, gājējiem, kas pārvietojas pa brauktuvi vai nomali, jābūt tērptiem atstarojošā vestē vai apģērbā ar labi redzamiem gaismu atstarojoša materiāla elementiem.

Braucot diennakts tumšajā laikā vai nepietiekamas redzamības apstākļos, velosipēdam abos tā sānos, riteņu abās pusēs, jābūt aprīkotam ar diviem oranžiem (dzelteniem) gaismas atstarotājiem, kā arī priekšpusē jādeg baltas gaismas lukturim, bet aizmugurē – sarkanās gaismas lukturim. Ja lukturu nav vai tie nedarbojas, velosipēdam priekšpusē jābūt aprīkotam ar baltu atstarotāju, bet aizmugurē ar sarkanu atstarotāju un velosipēda vadītājam jābūt tērptam atstarojošā vestē vai apģērbā ar labi redzamiem gaismu atstarojoša materiāla elementiem.

Tas viss jūsu pašu drošībai!

*Jānis Pikšens,
Pašvaldības policijas priekšnieks*

2016. gada vēsturiski nozīmīgākie notikumi un fakti

150 gadi

- 1866. gada 6. aprīlī dzimis agronoms, Jelgavas Lauksaimniecības vidusskolas direktors Jānis Mazvērsītis.

- 1866. gadā tika uzcelta Vecauces evaņģēliski luteriskās baznīcas mūra ēka (Valsts nozīmes arhitektūras piemineklis).

120 gadi

- 1896. gadā tika dibināta Vecauces sadraudzības biedrība.

110 gadi

- No 1906. līdz 1908. gadam pie Vecauces baznīcas darbojusies Brukmaņa privātskola, kurā strādājuši trīs skolotāji un bijis ap 20 skolēnu (brūnā māja); ēkā bijusi arī aptieka, biškopības muzejs.

90 gadi

- 1926. gadā dibināta Vecauces jaunsaimnieku lauk-

saimniecības mašīnu koplietošanas biedrība „Rūķis”.

- 1926. gadā dzimis tekstilmākslinieks Rūdolfs Heimrāts.

80 gadi

- 1936. gadā dibināta biedrība „Latvijas Vanagi” Auces nodaļa.

- 1936. gadā dibināts 954. Auces mazpulku pulciņš.

- 1936. gadā dibināta pirmsskolas izglītības iestāde „Mazulis”.

- 1936. gada 19. jūlijā notika Auces novada 4. Dziesmu svētki Vecauces pils parkā.

60 gadi

- 1956. gada 11. janvārī dzimis mūziķis Māris Arents, tagad Taizemē Bangkokas simfoniskā orķestra mūziķis.

50 gadi

- 1966. gada 7. maijā dzimis Auces novada domes priekšsēdētājs Gints Kaminskis.

- 1966. gadā 20. oktobrī tika atvērta nacionālo adījumu fabrika „Auce” („Jūrmala”).

40 gadi

- 1976. gadā Aucē noasfaltēja Raiņa ielu.

20 gadi

- 1996. gadā darbību uzsāk SIA „EK Auce”.

- 1996. gada 8. decembrī Lagzdiņa namu savā īpašumā pārņēma Auces pilsētas dome un uzsāk tur darbu.

10 gadi

- 2006. gadā slēdz vilcienu satiksmi posmā Rīga–Renģe.

- 2006. gadā dibināta Auces invalīdu biedrība.

- Nodibināta kultūras un izglītības biedrība „Ausma”.

- Atklāts Auces pilsētas bērnu rotaļu laukums.

*Ina Bojāre,
Auces novada muzeja vadītāja*

Anna jaunībā.

„Jāmīl katrs darbs, ko dari, tikai tad tas padodas un sagādā prieku!”

Viena no dzīves skaistākajām vērtībām, neapšaubāmi, ir dzīvotprieks. Adventes laikā, kad sirdīs klusi lolojam jaunas cerības, ko piepildīt jaunajā gadā, dzīvesprieku vēlamies dāvēt arī līdzilvēkiem, tomēr novadā dzīvo ļaudis, kuriem dažādu apstākļu dēļ nepieciešama sociālā aprūpētāja palīdzība, kurš ne tikai palīdz ikdienas gaitās, bet arī uzmunrina un stiprina dzīvotprieku. Ar īpašu spēju uzmunrināt un palīdzēt ļaudīm novadā izceļas ANNA ABDULLAJEVA, kura ar savu optimismu palīdz līdzilvēkiem, tāpēc Adventes klusajā laikā uz sarunu par ikdienas dzīvi, labestības saglabāšanas noslēpumu un Ziemassvētku brīnumu aicināju tieši viņu.

Par gara spēku, spēju saglabāt optimismu, gaišumu, dzīvesprieku un īpašu spēju uzmunrināt, palīdzēt līdzilvēkiem, strādājot par aprūpētāju, šogad saņēmāt tautas atzinību – diplomu „Bēne lepojas”, bet kādu Jūs sevi atceraties bērnībā?

– Sevi atceros kā meiteni, kura jau no agras bērnības prata darīt dažādus darbus. Mamma strādāja Patērētāju biedrībā, tētis – bijušajā Lauku tehnikā, un darba ļaužu dzīve man nebija sveša. Pabeidzu skolu tepat Bēnē, bet pēc skolas absolūšanas pārcēlos uz dzīvi citā valstī, jo apprecējos ar azerbaidžānieti.

Kā Jūs ar savu vīru iepazīnāties?

– Iepazinos tepat Bēnē, kur viņš dienēja, bet nodzīvoju Baku kopā ar viņu 15 gadus.

Bija viegli iejusties svešā valstī?

– Kādus divus gadus apguvu valodu, tad sešus gadus audzināju bērnus, kad jau varēju sākt strādāt, to arī darīju. Baku strādāju dažādus darbus, gan par noliktavas pārzini, gan viesnīcā, gan grāmatvedībā. Ar visiem sapratos ļoti labi. Arī bērni iejutās labi, jo tur piedzima. Saziņa notika krievu valodā. Interesanti, ka tur svarīgi bija zināt krievu valodu, pat vairāk, nekā azerbaidžāņu!

Bet atgriezāties tomēr Latvijā?

– Jā, diemžēl liktenis tādu dzīvesceļu pavērsienu man sagādāja, ka ar bērniem atgriezāties Bēnē, bet arī atgriežoties sāku strādāt, gan skolas ēdnīcā, gan citviet. Ja grib strādāt, darbs atradīsies.

Cilvēks ģenētiski var mantot noteiktas rakstura īpašības, kas spēj ietekmēt dzīvesprieka spēku, bet, lielākoties, prasmi dzīvot ar prieku rada vide, kurā augam. Zināms, ka vislielāko ieguldījumu tajā, kādi esam, sniedz pirmie seši mūsu dzīves gadi. Ko Jūs esat mācījusī saviem bērniem par līdzcietību un draudzību?

– Speciāli jau neko es neesmu mācījusī, tik vien kā darba tikumu. Gribēju parādīt, ka godprātīgi un citīgi strādājot, var izdzīvot arī grūtos apstākļos. Šķiet divaini, bet arī valodas barjeras nekad nav bijis. Atnākot atpakaļ uz Bēni, bērni latviešu valodu neprata, bet ātri to apguva! Nevienam par viņiem nesmejās un skolotāji bija atsaucīgi.

Par ko sapņojāt bērnībā un kas no tā ir piepildījies?

– Bērnībā man patika dziedāt. Man ļoti patika matemātika, domāju, ka, iespējams, es varētu kļūt par matemātikas skolotāju, taču tas neizdevās, – baidījās no lielpilsētas, tāpēc laikam nemaz necentos izcīnīt sarni. Tomēr dziedāšanas vēlni es esmu piepildījusi. No 1989. gada dziedu korī „Vizma”, jau krietns laiciņš pagājis šajā kolektīvā, par ko esmu ļoti priecīga. Esmu sajūsmā par iespēju doties ārpus Latvijas, lai uzstātos koncertējot dažādās Eiropas valstīs, tā sajūta, ko dod dzie-

dāšana korī, ir neaprakstāma...

Kāda Bēne bija Jūsu jaunībā?

– Rosīga. Bija rūpnīcas, daudz bērnu apkārt. Jaunībā ravēju eglītes, vācu kartupeļus, burkānus, ravēju dārzus, – jauniešiem bija, kur piepelnīties. Tagad kaut kā esam palikuši mazāk un klusāki, toties priecājos par Bēnes Mūzikas skolu un audzēkņu panākumiem.

Jaunības/bērnības laiks pagājis Bēnē, – vai viegli dzīvot provincē?

– Nav viegli, bet es nesūdzos. Ja pats esi optimists, tad arī apkārtējais liekas gaišāks.

Kā izvēlējāties kļūt par sociālo aprūpētāju?

– Laikam jau tas darbs pats atnāca pie manis, es nemaz pati neizvēlējos kļūt par aprūpētāju, bet pat manā horoskopā ierakstīts, ka man jāstrādā sociālajā jomā par aprūpētāju! Vispār jau jāmīl katrs darbs, ko dari, tikai tad tas padodas un sagādā prieku.

Lai cilvēks spētu saglabāt optimismu, apkārtējiem arī jābūt pozitīvi noskaņotiem cilvēkiem, taču Jūs strādājat jomā, kurā ikdienā vairāk redz norūpējušos cilvēkus, kā spējat saglabāt to gaišumu un optimismu, kas mājā Jūsu sirdī?

– Man patīk darbs, ko daru. Cenšos saprast tos cilvēkus, pie kuriem dodos ikdienā. Gaišumu sirdī rada gandarijums par labi padarītu darbu, ka esi spējis palīdzēt kādam, varbūt pat negaidot ir atrisināta kāda cilvēka nelaime vai bēda! Cik jauki ir sagādāt citiem prieku, ka pašas skumjām nemaz nepietiek laika! Ja nu tomēr bēdas mēģina ielaucies manā galvā, ņemu adikli rokā vai šuju, – tas novērš domas! Vienmēr internetā var atrast daudz interesantu ideju, ko īstenot. Un man jau no bērnības ļoti patika mājturības stundas, kad bija jāšuj, nesen atradu skolas laikā šūtu sedziņu, – pašai brīnumam, cik skaista sanākusi. Esmu iemācījusies adīt uz adammašīnu, rūpējoties, lai mazbērnu rociņas un kājiņas sildītu mani adījumi.

Jums ir kupls mazbērnu pulciņš?

– Meitas man čaklākas, sagādājušas kopā četrus mazbērnus, dēls – vienu, vēl palicis jaunākais dēls, kurš nav kļuvis par tēti.

Kopā ar bērniem un mazbērniem.

Jūs saviem bērniem esat izvēlējusies interesantus vārdus?!

– Es nebiju noteicēja bērnu vārdu izvēlē. Azerbaidžānā ģimenē noteicējs ir vīrs. Gribēju dēlam vārdu Ilgvars, sanāca – Ilgars, bet Aināra vietā vīrs ielika Anārs. Vienai meitai vārds ir Kamaļa, bet Azerbaidžānā ir tāda deļa Kamalle, kas bija ļoti populāra tajā laikā, pārlatviskotā versijā kļūdaini ierakstīts Kamaļa. Un meitai Jeganai, tulkojumā „vienīgā”, latviskotā versijā vārds ir Jegana. Protams, vienmēr ir visādi pārpratumi bijuši saistībā ar vārdiem. Domāju, ka tagad gan bērni pie tiem pieraduši.

Kādi ir Jūsu dzīves zelta likumi, ko ievēroat?

– Nepalasties slinkumā!

Kas Jums rada Ziemassvētku sajūtu?

– Pirmssvētku rosība. Man ļoti patīk sagādāt pārsteigumus, rūpēt dāvanas, tas man sagādā īpašu prieku.

Kādas Ziemassvētku tradīcijas ievēroat Jūsmājās?

– Nu jau es ļaujos savu bērnu svētku tradīcijām, braucu ciemos pie viņiem. Meita, kura dzīvo Spānijā, Ziemassvētkus gan nesvin, viņi svin Vecgada vakaru, kad pusnaktī jāapēd divpadsmit vīnogas.

Kāds bijis Jūsu 2015. gads, un ko gaidāt no Jaunā gada?

– Ļoti ātrs, – vēl pirmdienā nav sākusies, ka jau piektdiena klāt! Un ļoti ceru, ka 2016. gads atnesīs mieru un satīcību. To vēlu arī visiem gan Latvijā, gan visā pasaulē! Un lai visiem laba veselība!

Pateicos par sarunu un lai cerības piepildās!

Gita Šefere-Šteinberga

Foto no Annas Abdullajevas personīgā arhīva

Kas esi un kurp traucies, tu, mazais ceļiniek? Ver vaļā savu sirdi un dari, ko tā liek! Visapkārt dzīve virmo zem zilām debesīm. Kā skanīgo, kā pirmo ik dienu mīlēsim!

(Paulīna Bārda)

Sirsnīgi sveicam Dzimtsarakstu nodaļā novembrī reģistrētos jaundzimušos

MARKUSU un RALFU Aucē, DARJU Bēnes pagastā, REINI Ukru pagastā

un viņu ģimenes!

Apsveicam!

Nav tevī sīkā, tāpēc viss kļūst liels, ir tevī saule, tāpēc viss kļūst gaišs, nāk tava dvēsele – un viss kļūst netverams ar ik dienišķām rokām.

(O.Vācietis)

Auces novada pašvaldība sirsnīgi sveic visus novembrī dzimušos seniorus, īpaši suminot:

Valēriju Buli 93 gadu jubilejā, Aucē, Irmu Ciemiņu 91 gada jubilejā, Vītiņos, Leonoru Redlihu 91 gada jubilejā, Bēnē, Mildu Prikuli 90 gadu jubilejā, Aucē, Ritu Tanenbergu 90 gadu jubilejā, Lielaucē, Lidiju Grasmani 85 gadu jubilejā, Vecaucē, Skaidriti Freimani 85 gadu jubilejā, Ukros, Veru Tiščenko 85 gadu jubilejā, Bēnē, Vilmu Sprinģi 85 gadu jubilejā, Aucē, Zigurdu Airīti 85 gadu jubilejā, Ukros, Laimoni Kairišu 80 gadu jubilejā, Bēnē, Valdi Vilsonu 80 gadu jubilejā, Bēnē!

Paldies par Jūsu mūža devumu!

Vēlam stipru veselību un ilgus, saulainus dzīves gadus!